

Afkicken van de LOTOS

door Bertie Ledeboer

Wie éénmaal van de LOTOS heeft gegeten, wil niet naar huis terug keren, maar LOTOS blijven eten met de LOTOS-eters, zo staat geschreven in de "Odysee" van Homeros. Nu is voor ons het grote afkicken begonnen, de LOTOS is verkocht, moet 15 oktober worden overgedragen. Wat een fantastisch avontuur hebben we beleefd met deze uit de hand gelopen midlifecrisis.

Opbouw

Eerst het aftasten van de mogelijkheden, de aankoop van het schip en de verbouwing. Kees werkte nog ten minste 60 uur per week. Tijdens de verbouw haalden we allebei de Kleine en Grote Zeilvaart. In oktober wensten we familie en vrienden fijne feestdagen, in maart doken we weer op. Zaterdag na afloop van de lessen, herhaalden we in de auto uit ons hoofd wat we geleerd hadden. Zondagochtend hadden we een tweepersoons huiswerk-groepje. Om 8 uur verdeelden we de eettafel in tweeën en maakten sommen en uittreksels. Ik was voornamelijk op de bouwplaats. Ik denk dat ik de specialistenvrouw ben, die het

meest met haar man in het ziekenhuis doorwenste te worden verbonden, voor alle beslissingen, die we toch samen wilde nemen. De telefonistes kregen na afloop een bloemetje. In de Spiegel der Zeilvaart in de eerste maanden van 2000 staat een verslag van de verbouwing.

Maidentrip

Op 13 april 2000 verlieten we Enkhuizen vol stof en bouwvuil. Op 22 april kwamen de eerste gasten aan boord voor de maidentrip. We hadden één weekend hulp geregeld om te poetsen, maar die werd in de haven al zeeziek. Anthony en ik poetsten ons een slag in de rondte, terwijl Kees en Henk-Jan voor de technische afdeling zorgden. Alles zag er keurig uit, als je niet in onze hut of die van Tony keek.

De eerste twee jaar voeren we onder het gezag van bekwame kapiteins van de Zeevaartschool. We wisselden regelmatig van kapitein om zo veel mogelijk te leren en de spanningen niet te hoog op te laten lopen.

Opleidingsschip

Bij aankoop van de LOTOS had Kees in het kadaster laten noteren dat het een opleidingsschip zou zijn. SI heeft dat overgenomen op de Zeebrief. Daar hebben we veel plezier van gehad met reducties op de prijzen van liggeld en doorvaart e.d. We hebben het ook zo ervaren. Eerst voor onze eigen opleiding, later voor onze gasten en trainees.

Tien jaar hebben we nu gevaren. Van Noorwegen tot Spanje, van Rusland tot rondom Ierland. Langs de kusten met al die ruige pracht en mooie vergezichten. We hebben vele vrienden gemaakt, ze geleerd wat we wisten. We hebben de manoeuvreerweekenden ontwikkeld voor EZS-studenten. We namen deel aan de Race of the Classics en Tall Ships' Race.

Dagtochtjes en festivals behoorden ook tot onze activiteiten. De laatste jaren organiseerden we "slow-food-slow-travel" weekenden op de Zuid-Hollandse en Zeeuwse wateren, waarbij we maaltijden serveerden met plaatselijke lekkernijen zoals

Stellendamse garnaltjes, mosselen, bijzondere groenten van Dieneke Klomp uit Zonnemaire, of Zeeuws spek.

Afscheid

Je kan je voorstellen dat het niet meevalt om af te kicken van dit avontuurlijke leven. Toch is het goed. Je kunt dit niet blijven doen tot je 100 bent. We zijn blij dat we een koper hebben gevonden. Hij is verliefd op de LOTOS, en heeft geld om voor haar te zorgen.

We hielden een afscheidsfeestje van al onze trouwe gasten. Daarop realiseerde ik me eens te meer, dat je nog zo'n mooi schip kan hebben en nog zulke mooie reizen kan organiseren, maar zonder al die dierbare mensen is het niets.

Kees neemt nog waar als anesthesist-intensivist, heeft daar veel plezier in. Hij blijft les geven op de EZS. Ik hoop mijn kunstenaarschap weer op te pakken.

We hebben een flatje gehuurd aan de Jobshaven in Rotterdam met uitzicht op de Nieuwe Maas. We laten de toekomst op ons af komen en denken met plezier, weemoed en trots terug aan ons LOTOS avontuur.

Van het bestuur

door Gert van Wijk - voorzitter

Waarheid vanaf de Leugenbank

Beste Dwarstuigers,
Ik hoop dat jullie een prachtige zomer hebben gehad. Mooi zeilweertje en wind, veel en leuke gasten, geen Deense of Duitse kettingen aan je boot, een beetje winst of een goeie baan om de winter op een leuke manier door te komen, maar goede gezondheid en wat geluk dat is toch altijd het belangrijkste. Ik vind dat het een korte koude winter moet worden dan kunnen we veel schaatsen en misschien ijszeilen en is het weer gauw lente.

Tien jaar Dwarstuig part 2. Op een mooie zaterdag in mei hebben we een hele leuke Dwarstuigdag georganiseerd. Hier waren een flink aantal leden aanwezig die elkaar na soms jaren weer terug zagen in en rond de Enkhuizer Zeevaartschool. Lees het verslag van Gerard Varela-Put elders in deze Leugenbank.

Nu staat lustrumviering part 3 voor de deur. Op zaterdag 7 november aanstaande kunnen jullie elkaar weer tegen komen als wij een leuk programma aanbieden tijdens de Beurs Klassieke Schepen in Enkhuizen. De uitnodiging hebben jullie allang in huis. Dit wordt dé kans om het bijzondere schip, de 'Tres Hombres' waarover we hier al meerdere malen geschreven hebben, van binnen en buiten te bezichtigen en de drie avonturiers, die dit project van grote allure verwezenlijken, te ontmoeten. Komt nog bij dat we jullie interactief met zeilen en varen in aanraking willen laten komen. Wedstrijd je zeilen met sloepen en zeilende klompjes hartstikke leuk let maar op..! Ook zal Eef Willems een interessante lezing geven over haar vele ervaringen ergens op de Wereldzeeën. Velen kennen Eef vast nog wel als lerares op onze school. Oja er is ook koffie, een borrel, wat hapjes en een beetje gezellige muziek bij, niet onbelangrijk toch? Kom je ook?

Dan dit. Voor je ligt alweer zo'n prachtige Leugenbank met veel waarheden in plaats van leugens. Hier wordt elke keer weer hard aan gewerkt door ons bestuurslid Anne de Bourgraaf. Geheel vrijwillig en met veel plezier maakt Anne dit blad van haast Magazine kwaliteit. Ze gaat op pad om artikelen te schrijven, bedelt overal voor goede kopij en zit uren te plakken en te knippen, te vouwen en in enveloppen te schuiven enz. enz. om ervoor te zorgen dat wij twee keer per jaar zo'n blad voor ons hebben liggen. Oke, oke, ik weet wel dat de kopij vooral door jullie en ons wordt aangeleverd, maar het is Anne die er deze fijne nieuwsbrief van maakt waar een vereniging als Dwarstuig trots op kan zijn. Ere wie ere toekomt, Anne je bent een kanjer.

Onder de hand gaat het bestuur door met de dagelijkse zaken van een vereniging. Denk aan de voorbereidingen van de Ledenvergadering met een interessante excursie, een nieuw Smoelenboek, bijhouden en updaten van de gloednieuwe website (al eens bezocht? www.dwarstuig.nl de moeite waard!) Kortom er gaat weer genoeg leuks gebeuren voor jullie, beste leden. Tot ziens op 7 november of een andere bijeenkomst, anders een mooie winter gewenst,
Gert

Paddeltje

'Proost', zei Hajo, 'dat is lang geleden, Paddeltje!'

'Inderdaad', zei ik, 'dat is heel wat jaren geleden toen we een stukje jonger waren.'

'Weet je nog, Paddeltje, dat we samen op een onbewoond eiland liepen. We speelden dat we de weg niet wisten, dat er allemaal enge dieren en planten zouden zijn, en PAS OP welke gaten er in de grond zijn.'

'Ja, Hajo, dat waren mooie tijden. Toen we aan de kust kwamen, deden we gewoon of de andere kust onbekend land was. Helaas riepen de gasten ons weer om te komen eten op de talk en mee te brullen met de valse muziek.'

'Precies', zei Hajo, 'maar ik ben echt naar onbekende eilanden gegaan. Met een jacht, met gasten. En als er een onbekend eiland was, dan ging de matroos zwemmen om te kijken of er een mooi ankerplekje was of een ander mooi plekje.' 'Zo', zei ik, denkend aan de grote havens van de afgelopen weken, waar honderden euro's per nacht voor betaald moest worden. Waar je ver van tevoren moet laten weten of je komt, hoe laat, hoe lang je bleef, enzovoorts. Hoezo vrijheid, hoezo mooie kusten waar windmolens dan wel landbouwkassen staan 'Dat klinkt avontuurlijk! Maar de meeste schippers worden daar wel eenzaam van. Had je daar geen last van?'

'Nee', zei Hajo, 'de matroos was een lieve meid, en tja, soms moesten we elkaar een beetje vermaken. En nu hebben we een pracht van een dochter!' Kijk, en daar had ik nou niet van terug. Prachtig! Wat is het zeemansleven toch fantastisch!

Colofon

Redactie: Anne de Bourgraaf

Bijdragen: Anne de Bourgraaf
Bertie Iedeboer
Gert van Wijk
Ben van der Laan
Sjak Romijn
Paulien Rigter
Gerard Varela-Put

Fotografie: Bertie Iedeboer
crew Tecla
Liesbeth Vrakking
Nico
Anne de Bourgraaf
Ben van der Laan

Illustratie: Bertie Iedeboer

Vormgeving en realisatie: Anne de Bourgraaf

Redactie adres: Nearesteech 4
8749 GK Pingjum
leugenbank@dwarstuig.nl

HET WASMEISJE VAN DE STAD AMSTERDAM

door Bertie Ledebroer

Marlies Swart

Marlies Swart, voorheen röntgenlaborante, behaalde de Kleine Zeilvaart op de Enkuizer Zeevaartschool in 2008. Ze had altijd met haar vader gezeild op o.a. een Victoire 26, en toen die overleed, lukte het haar niet om dat bootje alleen in de vaart te houden. Ze ging op zoek naar mogelijkheden om toch te kunnen zeilen en besloot de EZS te gaan doen, om te kijken wat dat zou opleveren.

Ook omdat het een degelijke opleiding was, met alle aspecten van het zeilen in één keer uitgelicht. Ze is nu wasmeisje op de Stad Amsterdam, die momenteel om de wereld vaart met de VPRO voor het programma "In het kielzog van Darwin".

Afspraak

Op een mooie dag in mei, terwijl we met de Lotos voor onderhoud in Enkhuizen lagen, kwam Marlies aan boord voor een interview. Ze had in 2008 een manoeuvreercursus bij ons gedaan. Ze stond toen op het punt een beslissing te nemen, om als hoofd huishouding op de Stad Amsterdam te gaan varen.

Na een lezing van Cosmo Wassenaar over de Stad, zei ze tegen hem: Wat een leuk schip heb jij; kan ik daar bedden komen op maken? Zo kwam ze er achter, dat er een vacature was voor de huishouding. Een gesprek met Pieter Brandjes, die net de beslissing had genomen om zijn camping te beginnen, overtuigde haar dat ze gewoon moest gaan doen, wat haar hart haar ingaf, al moest ze daarvoor de helft van haar salaris inleveren. Dat is nog al wat, als je toch je huisje wilt aanhouden, en aan je andere financiële verplichtingen moet voldoen. We spraken af, dat als ze het zou gaan doen, ik haar na een jaar zou interviewen voor een verhaal in de Leugenbank.

als je toch je huisje wilt aanhouden, en aan je andere financiële verplichtingen moet voldoen. We spraken af, dat als ze het zou gaan doen, ik haar na een jaar zou interviewen voor een verhaal in de Leugenbank.

de Stad in Amsterdam

als je toch je huisje wilt aanhouden, en aan je andere financiële verplichtingen moet voldoen. We spraken af, dat als ze het zou gaan doen, ik haar na een jaar zou interviewen voor een verhaal in de Leugenbank.

Functie

Lekker in de zon aan dek, terwijl we samen Willem de mast in hijsen en telkens een stukje laten zakken om te lakken, vertelt ze haar ervaringen: Ik ben nu drie keer 6 weken op de Stad geweest met daar tussen 6 weken vrij.

Mijn functie is: de zorg voor de was aan boord en het schoon houden van de gastenhutten. Ik ben hoofd van de huishoudelijke dienst, die bestaat uit één persoon, ik. Ik behoor tot het hotel-management, samen met de kok, de chef de rang en twee á vier servicemensen. Ik was beddengoed en handdoeken, maar ook de was van de bemanning. Ik zorg voor de inside-cleaning. Ik maak de 14 hutten voor gasten schoon en maak de bedden op (tussen de 28 en 56 kooien). Ik stuur de bemanning aan bij de "powercleans" Ik heb toch wel 30

manuren nodig om alles schoon en netjes te maken, dus als het in weinig tijd moet gebeuren bij een gastenwissel heb ik wel wat hulp nodig.

Dokbeurt

De eerste periode lagen we in het dok. Er werd geslapen a/b van de Aldebaran, waarvoor ik de zorg had. Tafels dekken, afwassen en alles netjes houden. De was ging naar de wasserette. Op de Stad lag alles overhoop. Ik dacht: "dit komt nooit weer goed". Toch was het een gezellige periode, omdat we als team voor alles zorgden.

Eigen systeem

In de gezondheidszorg worden, net als aan boord, continue diensten gedraaid. Het verschil is, dat er aan boord niemand is om mij af te lossen. Ik moet dus zorgen, dat ik aan voldoende rust en tijd voor mezelf toekom en dat is iets wat je moet leren als je graag je werk af hebt. De was aan boord is n.l. een never-ending-story.

de was

Assepoester

Kom je wel voldoende aan dek?

Daar moet ik wel m'n best voor doen. Ik moet leren goed voor mezelf te zorgen, door de tijd goed te verdelen. Als ik weet dat er 's avonds nog werk is, moet ik ergens anders die uurtjes vrij nemen, ook voor het contact met de andere bemanningsleden. Die roken vaak een sigaretje tussen de bedrijven door. Als je niet rookt dan neem je die tijd niet en dan mis je wel die sociale momenten. Wel een goede kans dat je langer leeft.

Hebben de andere bemanningleden en de gasten wel voldoende respect voor wat je allemaal doet?

Sommigen wel en sommigen niet. We hadden een luxe zeilreis naar Martinique. Ik had keihard gewerkt om alles netjes te houden. Elke keer als ze gingen zwemmen voor schone handdoeken gezorgd en zo. Een van de gasten hield een afscheidsrede. Hij bedankte de kapitein, die voor de veiligheid had gezorgd en alle bemanningsleden voor hun inzet etc. De verzorging was voortreffelijk en hij zei dat de gene die voor de stille service zorgde, die je niet zag, maar wel merkte, juist een van de belangrijkste personen is aan boord. Met dat compliment was ik wel heel blij!

Hoe lang?

Hoe lang wil je hier nog mee doorgaan? Hoe blij je gemotiveerd?

Het heerlijke vrijheidsgevoel op een schip, je hoeft alleen maar je taak uit te voeren en verder niets aan je hoofd. Back to basic, dagen achter elkaar midden op zee. De beweging van het schip, de vergezichten, dat alles geeft rust. Ik zit graag met een verstelwerkje aan dek te genieten van het zeilen. Het silhouet van masten en tuigage tegen de avondlucht voor het slapen gaan zijn elke keer weer een cadeautje. We bezoeken interessante plaatsen, waar ik nog nooit ben geweest. De Carib met al z'n eilanden, Jacksonville, Boston, Barcelona. In de spaarzame vrije tijd die er is probeer ik daar wel van te genieten. Het is uniek om de reis van Darwin mee te maken, daarna zie ik wel verder. Marlies blogd en twittert niet, want brengt haar vrije tijd liever door aan dek, maar er valt genoeg te volgen en te lezen over deze reis.

Lustrumfeestje rondom Kaatje

door Gerard Varela-Put

Zeemansknopen bij de Kaatje – Op de zonnige voorjaarszaterdag 16 mei kreeg het kroost van de lustrumbezoekers gelegenheid om een eigen knopenbord te maken. Vijf kinderen deden ruim twee uur enthousiast mee en speelden ook nog piraat aan boord van Kaatje.

Eén van de lustrumactiviteiten vond plaats op de voor velen zo bekende plek, de zeevaartschool. Samen met de lustrumcommissie had het bestuur besloten om ook in het voorjaar iets te organiseren, zodat onze Dwarstuigleden en sponsors met partners en kinderen ons konden opzoeken.

Voor de jeugd was er een speciaal programma, namelijk het maken van een knopenbord en piraatje spelen op en rond de Kaatje. Voor het zeemansknopenbord was een lokaal ingeruimd. Natuurlijk werd eerst een flink stuk feesttaart verorberd en een goed glas limonade. Daarna togen de kinderen als in Hamelen naar de 'werkplaats'.

De eerste uitdaging was: maak twee touwen zó goed aan elkaar vast, dat de tegenstander deze niet los kan trekken. Dat lukte fantastisch! Alleen het losmaken niet, behalve de knoop van het team dat stillettjes was geholpen en een platte knoop had gemaakt. Toen werd duidelijk dat een knoop niet alleen vast moet blijven zitten, maar ook makkelijk en snel weer los moest kunnen.

Hiermee was op speelse wijze de theoretische basis gelegd van nut en noodzaak van betrouwbare knopen en steken.

De tweede uitdaging was het maken van een 8-knoop met, jawel, veterdrop! En als de knoop goed was, mocht je hem opeten natuurlijk. Nou, dat lieten de kinderen zich graag aanleunen. Volgende stap was om de 8-knoop te maken met echt touw om deze vervolgens op het kant-en-klare gelakte plankje te spijkeren. Het plezier en de gedrevenheid waren groot: we werkten ruim twee uur aan de meest bekende knopen en steken: 8-knoop, platte knoop, paalsteek, rondtorn met 2 halve steken, schootsteek.

Vaders verleenden hulp bij het vastspijkeren van die o zo kleine koperen spijkertjes en het op lengte smelten van de verschillende touwen en koorden.

Na twee uur enthousiast zweten in het leslokaal, strekten

we de benen buiten en aan boord van de Kaatje vonden de kinderen heuse piraten-spullen: ooglapjes, hand-met-haak, en hoofdtooien. Zonder enige vorm van aanmoediging vlogen de kids op en rond het schip en vermaakten zich prima.

Op de luikenkap van kaatje werd door jong en oud samen de lastige oogsplits gelegd en zo kreeg ieder kind zijn of haar eigen splits voor de verzameling.

Met een brede grijns op de gezichten vertrokken de kinderen in de namiddag met hun ouders, met een mooi zeemansknopenbord onder de arm.

Tres Hombres vaarklaar?

door Anne de Bourgraaf

Half september ga ik op bezoek in Den Helder bij de Tres Hombres. Hoever zullen ze zijn met het schip en kunnen ze binnenkort eindelijk uitvaren? Ik ben benieuwd.

Als ik arriveer wordt er koortsachtig gewerkt om alles aan boord op te ruimen; materialen en gereedschappen gaan van boord, buikdenning wordt geplaatst, naamborden gemonteerd, een luikhoofd krijgt nog snel een verfje en in de mast is iemand nog druk doende wat losse eindjes van het want af te werken en uiteindelijk wordt ook nog de piano aan boord getakeld, evenals een aantal kratten bier. Kortom, iedereen is koortsachtig bezig om alles klaar te maken voor het open schip die avond, waarna de volgende dag heel vroeg koers gezet zal worden naar Amsterdam waar de Tres Hombres de opening van een nieuw bedrijfsgebouw van een toekomstige opdrachtgever zal op-luisteren.

Temidden van deze mierenhoop van hard werkende mensen staat er dan ineens koffie en zelfgebakken taart aan dek, wat een team.

Maar klaar is alles toch nog niet, dus na Amsterdam zal de Tres Hombres weer gelijk terugkeren naar Willemsoord om de laatste loodjes weg te werken.

Tot nu toe was er een restauratieproject aan de gang maar ik wil nu toch wel weten hoe het er straks als functionerend vrachtschip uit zal zien dus leg ik Arjen van der Veen een aantal vragen voor om daar een beeld van te krijgen.

Wat moet er nog gebeuren voor het schip echt zeeklaar is en hoe lang zal dat nog duren?

A.: We zijn bijna zover, aan allerlei zaken zoals de elektrische installaties, navigatie systeem, zaken als het in-timmeren van het vooronder en de afwerking van de hutten tot aan het installeren van de pompen, het ankergerie en het tuigen. Naar verwachting zal het schip na de Beurs Klassieke Schepen het ruime sop kiezen.

Hoe ziet straks de uitrusting van het schip er uit?

(navigatie en communicatie apparatuur, stroomvoorziening, veiligheidsuitrusting, maar ook het comfort voor bemanning en passagiers; kombuis, sanitair, water enz.)

A.: In samenwerking met Nautic-support zullen de modernste apparatuur en computer systemen aan boord komen zoals AIS, Inmarsat C (voor vaargebied 3), MF HF SSB, een unieke boordcomputer met touch screen. Verder twee windgeneratoren, en voor nood een bio-diesel generator voor elektriciteit en lenspomp. Voor de verlichting zal gekeken worden naar 24 volt leds in alle verblijven incl. de hutten. Zonnepanelen en een sleepgenerator zullen in de toekomst geïnstalleerd en dus gebruikt worden.

Veiligheidsuitrustingen zullen Solas conform zijn. We moeten aan alle eisen voldoen als een passagiersschip. Dus Epirb, SART, reddingsvesten en we hebben zelfs extra grote reddingsvloten: 2x20 personen.

Het comfort aan boord zal enigszins spartaans zijn, vergelijkbaar met die van de vrachtschoeners in de negentiende eeuw. In de hutten is geen stromend water.. Wel is er in het passagiersverblijf een douche/wc combi (nonolet =composttoilet) plus dat er in het achterkotje een toilet zit. Water wordt opgepompt met de hand uit de drinkwater-tanks, gezamenlijk 5 ton aan watercapaciteit. Regenwater zal optimaal benut worden voor het koken en douchen.

vervolg op pag. 8

RONDJE OOSTZEE; deel 1

door Ben van der Laan

Zoals bij de meesten wel bekend komen lang niet alle gediplomeerden EZS op de grote(re) (charter)schepen terecht.

Een deel van hen hoeft niet zo nodig, een deel botst op problemen vaartijd – (thuis)landleven en een deel heeft de opleiding “gewoon” gedaan om meer nautische kennis te vergaren: veelal om met eigen schip of sloopje letterlijk en figuurlijk grenzen te verleggen.

Daarom ditmaal eens een verhaal van de reis van een “Tupperware-tje”, “Klassiek Plastiek” of vergelijkbaar.

Voorjaar 2007 vertrok de “Papaya” (gele, rondbuikige kimkieler; vandaar de naam) voor een reis in etappes richting Denemarken.

De 1e etappe (solo) van Monnickendam over het Nederlandse en Duitse wad met soms een stukje buitenom verliep door een veelal pittig Westenwindje gesmeerd.

De alom gevreesde Duitse Bocht lag er blak en heet bij, zodat 6 dagen na vertrek Otterndorf aan de Elbe al aangelopen kon worden. Vandaar nog maar zo'n 10 mijl naar Brunsbüttel met de sluisen naar het Noord-Oostzeekanaal (NOK).

Twée weken later met partner Marjolijn verder: het NOK of Kielerkanaal op.

Papaya voor anker

Veel mensen schijnen er niets aan te vinden, maar zelf vind ik het nog steeds een heel aardig stuk vaarwater: mooi begroeide oevers met gezellige fietsers en hengelaars, de soms gigantische zeeschepen die niet zelden op zo'n 10 meter afstand langs schuiven, het slingerende tracé en de indrukwekkende bruggen. Met als hoogtepunt de spoorbrug bij Rendsburg met de eronder hangende “zwevende” pont!

Een bord over sloopoverwintering op de oever aldaar zou ons plan later nog drastisch wijzigen!

Buiten de sluis aan de Oostzeekant diverse Hollandse charterschepen w.o. de Artemis aan de Thiessenkade. Even SB-uit de Kieler Förde in of de Pedro Doncker er misschien ligt....? Verdomd; ja! Even op de koffie bij Ad en Boris.

Daarna via Strande, Damp (een ramp) naar Søby op Ærø: we zijn in Denemarken! Op de (huur)fiets het hele eiland rondgejakkerd: prachtig! Via/via in Åbenrå beland: Marjolijn moet helaas weer aan het werk.

Later solo weer verder: door de Kleine Belt (met bruinvissen), via het oude haventje van Middelfart (leuk), Juelsminde (saai) door naar Kerteminde met o.a. indrukwekkend Vikinggrafschip-museum op ca. 5 km afstand.

Het is inmiddels eind augustus; het vaarseizoen is hier al duidelijk

brug van Rendsburg

over, los van het feit dat het weer de laatste week wat van slag is. Het is een prachtig vaargebied en er blijkt een behoorlijke vloot aan nederlandse jachten permanent daar te liggen.

Geef ze eens ongelijk: helder water, veel beschutting, nauwelijks tijd-omvang of stroming (alleen bij langdurige harde wind uit één richting), plenty leuke haventjes en ankerplekken enz.

Na een paar dagen het “rondje Funen” verder afgemaakt via Lundeberg, langs Svendborg naar Fåborg en het lieflijke eilandje Lyø. Vandaar over naar de Duitse kust: Schleimunde (klein haventje op afgesloten schiereilandpuntje met Imbiss en vuurtorentje), weer het NOK op en een nachtje ten anker op de Flemhuder See (aan het NOK) : stilte, grote cirkelende roofvogels,, een ijsvogeltje en nachtelijk uilengeriep....!

En dan: naar Rendsburg voor de winterstop. Want er was ondertussen een groter/grootser plan gerijpt: als je toch al zo'n end van huis bent; waarom dan niet nog verder dóór!? B.v. het al zo lang intrigerende Götakanaal op!

In mei 2008 gingen we weer verder: zie de volgende Leugenbank!

Afsluiting Lustrum Dwarstuig

Op 7 november vindt de laatste happening plaats in het kader van het tweede Dwarstuig-lustrum, tijdens en op de jaarlijkse 'Beurs Klassieke Schepen'.

Op het Dwarstuig programma staan:

- een lezing door Eef Willems over Groenland,
 - een wedstrijd met sloepjes of klompen
 - en een borrel a/b van de Tres Hombres,
- dan kan iedereen het in dit blad al zoveel besproken schip ook eens echt bekijken. Naast de leden zijn ook de leerlingen en leraren van de EZS welkom.

Van de beurs zelf vind je in deze Leugenbank een foldertje en twee kortingskaarten .

Een uitnodiging is al verstuurd en voor nadere informatie is het een goed idee de website van Dwarstuig in de gaten te houden.

"Praat met een maat" Een portret

door Sjak Romijn

Matrozen/maten, de stille kracht achter de schipper. De verlengde arm van de schipper, de motiverende kracht om gasten spierpijn te bezorgen, zit altijd in de kroeg, en loopt overdag met een zonnebril op, kent alle disco's, draagt altijd gescheurde broeken, heeft rastahaar enz.

Welke clichés ken je nog meer? Om deze clichés te ontcrachten, elke editie een interview met een matroos/maat, die ergens op een schip vaart.

Nico is een grijzende man van 58 jaar, woonachtig in Bolsward en op de Vrijheid. Hij ging bij de landmacht met pensioen en wilde eindelijk dat gaan doen wat hij vroeger al had gewild.

Zijn vader zat vroeger in de binnenvaart, en door het kopen van een Grundel kwam het zeilen om de hoek kijken. In 2008 begint Nico als maat aan boord van de Bontekoe. "Ik weet het, ik ben een late instromer, maar ik vind het zo leuk, ik kan niet zonder, het zit in het bloed, het gevoel van vrijheid en ruimte. Afhankelijk van de natuur en niet(!) van de klok. En zo heb ik geen last van file's. " Aansluitend stapte hij over naar de Meridiaan en kwam terecht in het projekt Sailing Kids. Het seizoen 2009 werd hij de maat op de Vrijheid, in opleiding naar schipper. "Salaristechisch ben je beter af in de binnenvaart; dat heb ik een winter ervaren. Maar dat is veel saaier. Ik vind het varen m.n. met Sailing Kids heel bijzonder. Gewone pubers (lees: schoolklasjes) kan ik weleens achter het behang plakken; het zal de leeftijd ook wel zijn." Nico heeft ook wel overtochten op de Banjaard gedaan, met veel plezier. Zoet of zout maakt voor hem niet veel uit. "Wat betreft tips voor aankomende maten, jong en oud: je moet een beetje gek zijn, en vooral niet al te romantische verwachtingen hebben. Goed in je lijf zitten en conditie hebben is, zeker als 50plusser, belangrijk. En of je het een heel seizoen moet doen, is per persoon verschillend. Ik vind het best vermoeiend, vooral mentaal." Nico gaat komende winter zijn papieren halen, om volgend jaar te gaan schipperen.

Kombuis

Verbrande aardbeien

Ingrediënten

(voor 6-8 personen)

800 gram aardbeien (kleine gehalveerd, in dikke plakken als ze groot zijn)

5 deciliter creme fraiche (het liefst goeie die je per ons uit het vat koopt bij een kaaswinkel) of mascarpone

100 gram suiker

1 dessertlepel vanille-essence

125 gram boter

100 gram donkere basterdsuiker

Schik de aardbeien in één laag in een schaal. Klop de creme fraiche (of mascarpone) met de 100 gram suiker en de vanille-essence in een kom. Verdeel het mengsel over de aardbeien. Doe de boter met de basterdsuiker in een pan en breng al roerend aan de kook. Meteen het boter-suikermengsel over de aardbeien gieten. Niet roeren. Zet de schaal ongeveer 3 uur in de koelkast. De schaal pas afdekken als de bovenlaag hard geworden is.

Erepenning van Verdienste postuum voor Willem Slichting

Op 24 april werden in Enkhuizen 152 diploma's uitgereikt aan geslaagden van de 'Enkhuizer Zeevaart School'. Traditioneel wordt hierbij ook de 'Erepenning van Verdienste voor de Zeilende Beroepsvaart' uitgereikt. Dit jaar ging de 'Erepenning' naar de onlangs overleden Willem Slichting uit Makkum. Hinke de Vries, weduwe van Willem Slichting nam de erepenning in ontvangst. Willem Slichting heeft zich altijd enorm ingezet voor de zeilvaart op zee. Hij was eigenaar van de Albert Johannes, de Jacob Meindert, de Swan fan Makkum en de Wylde Swan, zijn laatste projekt.

Hoe gaat het vaarprogramma er de eerste tijd uit zien, wat ligt al vast?

A.: We zijn druk bezig om de reis voor elkaar te krijgen naar Kopenhagen voor de Klimaat conferentie van 8 tot 18 december. De stichting Noordzee is geïnteresseerd om het schip voor een week in te huren en zich daarmee te profileren. Scheepvaart is een grote vervuiler in de Noordzee. We zijn bezig met een vracht vanuit Frankrijk en Nederland om daar af te zetten. Na Kopenhagen zullen we direct naar de Cariben varen om daar vertrouwen en contacten op te bouwen. De zogenaamde 'Rumrun'. We gaan proberen om daar een lijndienst op te zetten met de ervaring die we reeds hebben opgedaan aan boord van de vrachtschoener Avontuur van Paul Wahlen (RIP). April 2010 zijn we van plan om een partij rum en andere handelswaar in te kopen en mee terug te nemen en deze te vermarkten: 'Tres Hombres Rumrun'. Volgende zomer zullen we aan de festivals meedoen om onze handel en het product 'schone vrachvaart' te promoten (klantenwerving). Herfst 2010 zullen we weer een Rumrun gaan doen, een jaarlijks terugkerend fenomeen.

Hoe gaan jullie het schip bemensen?(bemanning, trainees, passagiers)

A.: Er zijn naast de kapitein, 2 stuurmannen, 1 bootsman, en een kok. Daarnaast 4 scheepsgezellen (dit zijn vooralsnog de medebouwers van het schip). Daarnaast zijn 2x2 kooien voor passagiers plus 2 kooien in het vooronder waar in totaal plaats is voor 8 leerlingen/trainees. Er hebben zich ondertussen al mensen aangemeld voor een reis.

Hoe zal het schip straks gecertificeerd zijn? Zijn de keuringen allemaal al geweest en wat was de conclusie van de surveyor? Welke instantie doet de keuring?

A.: Het schip zal gecertificeerd zijn als 'sailing general cargo' met als vlag en thuishaven Sierra Leone / Freetown. De keuringsinstantie is IRS (international register of shipping, een amerikaans klassebureau) Er zijn al verschillende keuringen geweest door de Limdal Marine Services, een Nederlandse surveyor die keurt voor IRS, de laatste keuring zal in november zijn. De conclusie is dat alle technische/bouwtekeningen zijn goedgekeurd door IRS.

Hoe staat het er nu concreet voor met de vervolgplannen? Krijgt een groot modern schip wat echt concurrerend kan gaan varen al wat vorm in de plannen?

A.: Het in de vaart brengen en runnen van de Tres Hombres zal in het begin de hoofdzaak zijn. Daarnaast tijdens de bouw van de Tres Hombres is er gekeken naar de haalbaarheid van de Ecoliner. Er is een bedrijfsplan geschreven en deze is nog steeds in ontwikkeling. Zodra de Tres Hombres in de vaart is zal Fairtransport BV zich onder andere bezig houden met de Ecoliner. Een impressietekening is al gemaakt.

Prins Willem

door Anne de Bourgraaf

In schril contrast met de fraaie, bijna klare Tres Hombres trof ik op het terrein van Willemsoord in Den Helder ook de trieste overblijfselen aan van de Prins Willem.

Voor degenen die op zee waren en al het nieuws uit Nederland gemist hebben deze zomer:

In de nacht van 30 juli is er, waarschijnlijk door kortsluiting in de bar brand uitgebroken. Ondanks het snelle ingrijpen van de brandweer viel het schip niet meer te redden. Het trieste resultaat laat zich zien op de foto's.

Al zeilde dit schip niet en was hij niet echt authentiek gebouwd, zoals ook op de foto's te zien is, toch was het in Den Helder behalve een baken wat al van verre te zien was, ook een flinke publiekstrekker en visitekaartje voor de stad.

Het blijft een meer dan akelig gezicht te zien hoe zo'n schip teruggebracht wordt tot een flinke verzameling verkoolden onderdelen.

